



Váš dopis ze dne 23. června 2021

V Praze dne 7. července 2021



Odpověď Ministerstva zdravotnictví na žádost o informaci dle zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Dne 23. června 2021 obdrželo Ministerstvo zdravotnictví (MZ) Vaši žádost evidovanou pod č.j. [redacted] kterou jste požádal o informace ve věci mimořádného opatření ze dne 7.6.2021 č. j.: MZDR 15757/2020-53/MIN/KAN a jeho změnu ze dne 14.6.2021 č. j.: MZDR 15757/2020-54/MIN/KAN, konkrétně pak:

Na základě čl. I. bod 3 dokumentu ze dne 210614 č. j.: MZDR 15757/2020-54/MIN/KAN, **MUSÍ nebo NEMUSÍ** mít od 210615 00.00 hod. příslušníci PČR a strážníci obecní policie ochranné prostředky dýchacích cest v následujících případech?

A) Pokud sedí ve vozidle ve vzdálenosti kratší než 2 m (vzdálenost mezi osobami v běžném os. vozidle je cca 0,5m) a vozidlo stojí na jednom místě, tedy vykonávají práci na jednom místě bez přítomnosti jiné osoby než spolupracovníka.

B) Pokud sedí ve vozidle ve vzdálenosti kratší než 2 m (vzdálenost mezi řidičem a spolujezdcem v běžném os. vozidle je cca 0,5m) a vozidlo je v pohybu, tedy nestojí na jednom místě, tedy vykonávají práci ne na jednom místě bez přítomnosti jiné osoby než spolupracovníka.

C) Pokud se pohybují ve vzdálenosti kratší než 2 m, jsou v pohybu (například pochůzka), tedy nestojí na jednom místě, tedy vykonávají práci ne na jednom místě bez přítomnosti jiné osoby než spolupracovníka.

D) Pokud se pohybují ve vzdálenosti kratší než 2 m, jsou v pohybu v rámci úkonu (například silniční kontroly) na nějaké ploše, tedy nestojí na jednom místě, tedy vykonávají práci ne na jednom místě bez přítomnosti jiné osoby než spolupracovníka. Pozn.: Ve všech případech A + D se pochopitelně nejedná o osoby žijící ve společné domácnosti.

K Vaší žádosti Vám sděluji následující:





Předně mi dovoluji Vás informovat, že dle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, vytváření nových informací a na výklad práv a povinností podle předpisů spadajících do působnosti úřadu.

Ministerstvo zdravotnictví je ústředním orgánem státní správy, jehož kompetence jsou vymezeny § 10 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto zákona přitom jasně vyplývá, že do působnosti ministerstva nespadá výklad právních předpisů, kterýžto lze považovat za vytváření nových informací (rozuměj zpracování právního stanoviska, analýzy apod.). Za tímto účelem se lze obrátit na subjekty poskytující právní pomoc (advokáti), přičemž jediným, kdo je oprávněn podávat závazný výklad právních předpisů, je nezávislý soud. Výjimkou, kdy by bylo možné žádosti vyhovět a poskytnout právní stanovisko, by byla situace, kdy by předmětná informace byla již fakticky zachycena a jako taková existovala (např. jako již zpracované stanovisko, dopis, sdělení, analýza apod.). Takové stanovisko však neexistuje. Je tedy nepochybné, že ministerstvo není jako povinný subjekt povinno požadované informace na žádost žadatele nově vytvářet a poskytovat výklad právních předpisů.

K Vámi uvedeným dotazům můžeme pouze uvést, že sejmутí ochranného prostředku dýchacích cest je primárně zamýšleno pro práce, kde zaměstnanci povětšinou času sedí/stojí na stabilním místě a nedochází zde k jejich výraznému pohybu nebo k pohybu dalších pracovníků. Jako příklad je možné uvést práce kancelářského charakteru. Předpokládá se, že zaměstnavatelé vyhodnotí v souladu se zákoníkem práce možnou míru rizika nákazy v rámci svých mechanismů, které pracovněprávní předpisy pro řízení rizik na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci předpokládají. Zaměstnavatelům je dána možnost zvolit si nejadektivnější druh opatření odpovídající individuálním podmínkám na pracovišti, a pokud díky kombinaci jiných opatření nošení ochrany dýchacích cest nebude tou nejefektivnější ochranou před zjištěným rizikem, mohou předmětné výjimky využít s ohledem na přijatá hygienická, technická, organizační a jiná opatření, která k prevenci rizik na svých pracovištích realizují. I v tomto případě je zaměstnavatel povinen při přijímání a provádění technických, organizačních a jiných opatření k prevenci rizik vycházet ze všeobecných preventivních zásad vyjmenovaných v ustanovení § 102 odst. 5 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

S pozdravem

